

Folketingets umaadelig tykke Betænkning over Finansloven, skulde være en Del af Loven. Lad os endelig ikke komme saa vidt.

Jeg er i meget enig med det ærede 3die Medlem for 8nde Kreds (Breinholt) i de Bemærkninger, han fremkom med om „Hvide Sande“. Jeg undrer mig egentlig ikke saa meget over, at det ærede 1ste Medlem for 7ende Kreds (Madsen-Mygdal) sagde om denne Sag, at det var en gammel Sag, som vi kendte saa godt her i Rigsdagen osv. Men at den ærede Konseilspræsident sagde det samme — det overraskede mig uægtelig. Thi det kan man dog ikke sige. Og begge de ærede Talere talte ogsaa om, at det, som vi kendte her i Rigsdagen, var det almindelige Spørgsmaal: om man overhovedet skulde gøre noget derovre ved Vestkysten, ved Ringkøbing Fjord, medens Spørgsmaalet om, paa hvilket Sted det skulde være, og navnlig, at det skulde være ved „Hvide Sande“, jo dog først nu er kommet frem. Det er altsaa ikke paa nogen Maade noget gammelt Spørgsmaal; nej, derom maa man sige, at som Lovgivningsforslag, som Forslag paa Finansloven, overhovedet til Rigsdagens Behandling er dette her jo noget ganske nyt. Naar der altsaa nu foreligger — som det ogsaa er blevet sagt her i Dag — en saadan Mængde Oplysninger, en hel Litteratur, som den ærede Minister sagde, om denne Sag og mangfoldige Undersøgelser, saa finder jeg, at det er meget mærkeligt, at man under Navn af, at det skulde være et Forsøg — hvilket Navn for Resten slet ikke er givet den vedkommende Post paa Finansloven — vil anvende 127,000 Kr. dertil. Jeg synes, at det er i meget høj Grad at rutte med Pengene, i Særdeleshed efter de Oplysninger, som foreligger, og som ogsaa det ærede 3die Medlem for 8nde Kreds (Breinholt) gjorde opmærksom paa.

Imidlertid stille vi jo ikke Ændringsforslag derom til Trods for, at det forholder sig, som der udtrykkelig staar i Betænkningen, at der har været en stærk Stemning for at lade Posten udgaa. Og naar det ærede 3die Medlem for 8nde Kreds spurgte mig, hvorfor vi ikke gøre det, saa vil jeg dertil svare, at det er, fordi det vilde være uden Betydning. Men da det ærede Medlem selv saa kraftigt havde diskuteret denne Sag og kritiseret den — og han har gjort det meget godt og dygtigt —, saa vil jeg spørge det ærede Medlem, hvorfor han ikke selv har gjort det. Dette Forslag blev jo i øvrigt ogsaa

meget stærkt kritiseret i Folketinget, men trods det blev den vedkommende Post vedtaget. Hvilket Haab skulde vi saa egentlig have om, at vi skulde kunne faa denne Mening forandret, naar de nu en Gang havde vedtaget Forslaget nede i Folketinget? Der var jo dog intet Haab for os om, at de skulde gaa over til den Mening, at det var forkert, at de havde vedtaget det. Men i øvrigt stiller Sagen sig saaledes, at vi heller ikke i dette Ting havde noget Haab om at føre vor Mening igennem, jeg vil ærlig bekende, at havde jeg haft Haab derom, saa havde jeg ganske bestemt stillet Forslag derom.

Jeg vil saa overfor det ærede 1ste Medlem for 7ende Kreds (Madsen-Mygdal) endnu sigé dette. Han mente ikke, at der var nogen Anledning til, som Flertallet havde gjort i sine Udtalelser i Betænkningen, at sige, at Spørgsmaalet om Søby Havn ikke var tilstrækkelig oplyst. Ja, saa skulde det ærede Medlem blot læse — hvis han ikke har hørt det — hvad det ærede 3die Medlem for 7ende Kreds (K. Jensen) udtalte ved første Behandling. Thi i Modsætning til, at det i den Skrivelse, hvormed Sagen er fremsendt til Folketinget, betragtes som en Kendsgerning og støttes ved de der anførte Autoriteter, at det er en Havn af almindelig Betydning for Fiskeriet, saa sagde det ærede 3die Medlem for 7ende Kreds, at jeg havde vist megen Ret i, at det kunde man ingenlunde gaa ud fra, det var ingenlunde en saadan sikker Sag, at det var Tilfældet. Men det er jo en egen Sag at anvende $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. — saa meget bliver det i det hele, med hvad Staten og Kommunen skulle give — paa et saadant Foretagende; det betragtede man jo dog ikke tidligere som ingen Ting. I tidligere Tid vare de Herre af Venstre ganske anderledes nøjeregnende, da knebe de paa Skillingen, og da gjaldt det altid om at afveje Udgifterne og se, om vi havde Raad til det. Nu derimod hedder det: Lad gaa! Nu gør det ikke noget, hvad det koster.

Saa kom det ærede 1ste Medlem for 7ende Kreds til Slutning med en lille Bemærkning, der jo skulde fortælle os, at vi fra vor Side ikke havde noget at klage over, naar Lovforslagene ikke bleve færdige i god Tid, for man kunde f. Eks. se, hvorledes det var gaaet med Lovforslaget om uægte Børn, som først var kommet frem nu, uagtet Lovforslaget var blevet forelagt i Begyndelsen af Oktober Maaned. I den Anledning skal jeg først gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at en Ting